

תת"ע 1293/08 - מדינת ישראל נגד מ. ע. ע.

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1293-08-13 מדינת ישראל נ' מ. ע. ע.

בפני כב' השופטת רות רז
ממשימה
נגד
נאשם
מדינת ישראל- ע"י ב"כ עו"ד ארകום
מ. ע. ע. -ע"י ב"כ עו"ד בנדל

החלטה

לפני בקשה לתיקון כתוב אישום.

כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו את העבירות הבאות :

התרת נהיגה ברכב הנמצא בשליטתו לאדם שאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב - ב曩וג לסעיף 10(ב) לתק"ת.

התרת שימוש ברכב מבלי שהיאתו לו פוליסט ביטוח תקפה - ב曩וג לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوع.

לטענת הממשימה ההתרה נהיגה ניתנה לקטין ולכן עטרה לתקן את כתוב האישום לעבירה של התרת נהיגה ברכב הנמצא בבעלות הנאשם לקטין שאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב, ב曩וג לסעיפים 10(ב), 36 ב' ו-38(1) לפקודת התעבורה.

סעיף 92(א) לחס"פ קובע כדלקמן :

בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקש בעל דין, לתקן כתוב אישום, להוסיף אליו ולגרוע ממנו, בלבד שניתנה לנאם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון יעשה בכתב האישום או ירשם בפרוטוקול.

השיקול העיקרי המנחה את בית המשפט הינו הקפדה על זכותו של הנאשם לקיים הлик הוגן באופן שלא יעורר דין או טיפול יכולתו להתגונן. בית המשפט פועל לגילוי האמת ולצורך גילוי האמת לא_Tisגר הדלת בפני התביעה או גם הנאשם להשלים או לתקן הנדרש.

"השיקולים של בית המשפט לשקל בobao להחלטת תיקון כתוב אישום, המ זכויותו של הנאשם להיליך הוגן. חובתו של בית המשפט להעמיד בראש מעינוי את השיקול שלא יגרם עיוות דין לנאשם ועיוות דין בהקשר זה ממשמעות- פגעה ביכולתו של הנאשם להתגונן כראוי. אין לקבל מצב דברים לפיו_Tisגר האפשרות בפני התביעה להשלים דברים שהתגלו כתעוניים השלמה. היליך הפלילי נועד לגילוי האמת ולעשיות הצדק ונקל לשער כי היו מקרים בהם דוקא הנאשם יהיה זה שיבקש השלמת חקירה או תיקון עניינים שנודעו לו לאחר שהוגש כתוב אישום. מעת אפשרות להשלים ראה בשלבים מאוחרים פועלת לשני הcourtנים והשיקולים של עשיית צדק יפעלו באופן זהה גם אם הנאשם יבקש להשלים את ראיותיו. הפיקוח של בית המשפט על מעשי התביעה בעניין זה נקבע בברור בהוראות החוק המחייב את התביעה, בשלב שלאחר תחילת המשפט (הקראת כתוב אישום), לבקש את רשותו של בית המשפט, המופקד על השמירה כי ההליכים שבפניו יהיו הוגנים והעיקר שלא יקופח הנאשם בהגנתו"

בע"פ 5019/09 דבר חליוה נ' מדינת ישראל השווה בית המשפט בין סעיף 92(א) לחס"פ שעוניינו תיקון כתוב אישום לאחר תחילת המשפט לבין סעיף 184 לחס"פ שעוניינו סמכותו של בית המשפט להרשיע הנאשם גם על ס�� עובדות שלא נטען בכתב האישום וקבע כי שני הטעיפים דומים מבינה מהותית שכן שניהם מאפשרים לבית המשפט לשנות במידה מה את "כללי המשפט" של היליך הפלילי".

בכל אחד מן הטעיפים רשאי בית המשפט לתקן כתוב אישום או להרשיע בעבירה על אף שהעובדות לא נטען בכתב האישום " בלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן ".

"פרשנות התביעה: "הздמנות סבירה להתגונן" נידונה בהרחבה בפסקיו דין שונים של בית משפט זה (ראו, בין היתר: דנ"פ 4603/97 משולם נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 160 (1997); ע"פ 7725 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (24.01.2013)). בסופו של דבר, נראה כי הילכה הרלבנטית היא זו שנקבעה בע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 606 (1979) (להלן: הלכת עוזר), על ידי השופט (כתוארו אז), א' ברק, שם נקבע כדלקמן (אזכורים הושמו - ח"מ):

"נראה לי כי תנאי שני זה - 'הздמנות סבירה להתגונן' - כולל בחובו שני יסודות. היסוד האחד הוא טכני דיןוני, דהיינו, הזדמנות סבירה העומדת לרשות הנאשם להציג ראיות לעניין עובדות שאין מוזכרות בכתב האישום, לחוקר עדים, ולהביא ראיות משלו. היסוד השני הוא ענייני מהותי, דהיינו הzdמנות סבירה העומדת לרשות הנאשם לפתח וליצב קו הגנה כנגד אישום שאינו מופיע בכתב האישום, אך העולה מתיק העובדות שהובאו לפני בית המשפט. לעניין יסוד שני זה השאלה היא אם הנאשם הופתע, והאם כתוצאה לכך נמנעה ממנו אפשרות לפתח קו הגנה חדש שיש בו כדי להתגונן כנגד האישום בו הורשע, אף שזכה לא בא בכתב האישום. על כן מקובל הוא לשאול הנאשם, הטוען להיעדרה של הzdמנות סבירה להתגונן 'במה הייתה מתגונן, ואיזה קו הגנה נמנע מכך'. עולה מהאמור, כי אם קו הגנה שבנה

לעצמם הנאשם כלפי הנאשם שהופיע בכתב האישום כולל בחובו גם את קזו ההגנה אותו היה מצבו הנאשם לאישום בו הורשע אין לומר כי הנאשם הופצע, וכי לא ניתנה לו ההזדמנות סבירה להתגונן. לעומת זאת, אם הנאשם נמנע מלהציג קזו הגנה - כגון 'סיכון כפול', או תחולתו של חריג לאחריות - משום שקו הגנה זה לא נתקUSH על פי העבודות המקוריות, אך עלה מתוך העבודות החדשנות על פיהו הורשע, אומרים כי הנאשם לא ניתנה ההזדמנות סבירה להתגונן".

שוכנעתי כי יש להתריר את תיקון כתוב האישום מבוקש משום שהגנתו של הנאשם לא תקופח, עד מה ועומדת לו ההזדמנות סבירה להתגונן.

מבחן טכנית-דינית: טרם החלה פרשת ההגנה ועל כן, לא מנע מנתם זכותו להביא ראיות ועדויות גם ביחס לכתב האישום המתווך. אם יבקש ב"כ הנאשם לחקור בשנית את עדוי התביעה אשר כבר העידו, בנקודות חדשות העולות כתוצאה מתיקון כתוב האישום, איתר זאת.

מבחן עניינית-מהותית: אין לומר כי הנאשם הופצע מהעובדות החדשנות המופיעות באישום החדש. אחרי הכל, מי שנטען כי נаг ברכב הוא בנו של הנאשם, ולבטח גילו לא יהיה לו בבחינת הפתעה.

בראיות התביעה הייתה התיחסות לכך שברכב נаг קטין :

"בתגובה הנאשם כפי שנרשמה בת/1, התיחס הנאשם לכך שיילך פשוט להתישב בהגנה..."

"בת/3 רשם עד התביעה כי "הבחןתי בנוור שנוג ברכב..."

"בת/2 רשם עד התביעה את פרטי הנגה : מ. ר. יליד 1996.

גם בעדיות בית המשפט במסגרת פרשת התביעה עלה כי נаг ברכב בנו של הנאשם.

נוכח כל האמור לעיל אינני רואה כל פגיעה בהגנת הנאשם שתיגרם לו כתוצאה מהתיקון, הן לאור השלב שבו מבוקש תיקון, הן לאור מהות תיקון המבוקש והן משום שהעובדות המיוחסות לנาง על פי תיקון היו ידועות לו גם לפני התיקון ועל כן לא נמנע ממנו קזו הגנה.

ובכל מקרה, איתר חקירה חוזרת של עדוי התביעה לבקשת ב"כ הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, אני מתירה את תיקון כתוב האישום מבוקש.

אצין כי ב"כ הנאשם לא הגיע תגובה לבקשת המאשימה למרות העובדה שניתנו לו מספר הזדמנויות לכך ולכן ניתנת ההחלטה ללא תגובתו.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב תשע"ד, 27 מארץ 2014, בהעדך
הצדדים.